Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison

Anantachai Musigo[1], Pisak Kalyanamitra[2] and Titus Mala[3]

[1]Master student, Master of Public Administration (Public Administration), Valaya Alongkron Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thai Province, Thailand

[2,3]Lecturer, Master of Public Administration (Public Administration), Valaya Alongkron Rajabhat University under the Royal Patronage, Pathum Thai Province, Thailand

E-mail: anantachai@vru.ac.th, ORCID ID: https://orcid.org/0009-0003-4840-6552

E-mail: pisak@vru.ac.th, ORCID ID: https://orcid.org/0000-0001-5624-933X

E-mail: titus@vru.ac.th, ORCID ID: https://orcid.org/0009-0005-0086-1681

Received 06/01/2026 Revised 20/01/2026 Accepted 20/02/2026

Abstract

Background and Aims: The reception unit represents the initial stage of inmates' adaptation process and constitutes a critical transition period from freedom to formal incarceration. This study aimed (1) to examine the problems and obstacles affecting the adaptation of newly admitted inmates in the reception unit of Thanyaburi District Prison, and (2) to propose guidelines for addressing such problems and obstacles in accordance with international standards and human rights principles.

Methodology: This study employed a qualitative research design. The participants consisted of 22 informants, including 10 newly admitted inmates, 5 inmate mentors or assistant correctional officers, and 7 prison personnel from Thanyaburi District Prison. Participants were selected using purposive sampling. Data were collected through document review, semi-structured in-depth interviews, and focus group discussions. The qualitative data were analyzed using content analysis and thematic analysis, with findings organized and synthesized in accordance with the research objectives.

Results: The findings were divided into two parts. Part 1 examined the problems and obstacles in the adaptation of newly admitted inmates in the reception unit, based on information from newly admitted inmates and inmate mentors or assistant correctional officers. The results revealed two major dimensions of problems: (1) physical and environmental factors, including overcrowding and food provision; and (2) psychological and emotional factors, including limited contact with family and the lack of counseling support.

Part 2 focused on proposing guidelines to address these problems through focus group discussions with prison personnel. The findings indicated that solutions to physical and environmental problems included (1) improving basic facilities along with the provision of recreational activities, and (2) providing special dietary arrangements for inmates with chronic illnesses (such as gout)

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

and strengthening oversight of food distribution by enabling direct communication between staff and inmates. Solutions to psychological and emotional problems included (1) increasing the frequency and accessibility of family visits, both in-person and online, and integrating collaboration among correctional officers, nurses, psychologists, and assistant officers in caring for inmates during the first week of admission; and (2) implementing orientation programs for newly admitted inmates supported by a mentor system or assistant correctional officers, alongside enhancing the role of psychologists in providing counseling from the initial days of incarceration. These measures are expected to reduce stress and social isolation, prevent conflicts within the reception unit, and strengthen inmates' motivation to adapt effectively.

Conclusion: The knowledge and innovation generated from this study contribute to the advancement of humane correctional management by enhancing the effectiveness of adaptation processes for newly admitted inmates in the reception unit. The study proposes an integrated admission management model that promotes collaboration among correctional officers, nurses, psychologists, and assistant correctional officers to ensure continuous physical and mental health care. In addition, the study recommends the development of a mental health information system linked to proactive counseling and case-based follow-up, which can reduce stress and reinforce inmates' adaptive capacity during the early stage of incarceration.

Keywords: Problems and Obstacles; Newly Admitted Inmates; Adaptation; Reception Unit

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรี

อนันตชัย มูสิโก[1], ภิศักดิ์ กัลยาณมิตร[2] และไททัศน์ มาลา[3]

[1] นักศึกษาหลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

[2,3] อาจารย์หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ ในพระบรมราชูปถัมภ์ จังหวัดปทุมธานี

บทคัดย่อ

ภูมิหลังและวัตถุประสงค์: แดนแรกรับ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการปรับตัวของผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นช่วงเวลาวิกฤตของการเปลี่ยนผ่านจากชีวิตอิสระสู่การถูกควบคุมตัวอย่างเป็นทางการ งานวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรี 2) เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรีที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและหลักสิทธิมนุษยชน

ระเบียบวิธีการวิจัย: การวิจัยนี้ดำเนินการด้วยระเบียบวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) โดยมีกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 22 คน ประกอบด้วย ผู้ต้องขังเข้าใหม่ จำนวน 10 คน พี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยงานเจ้าพนักงานเรือนจำ จำนวน 5 คน และบุคลากรเจ้าหน้าที่ในเรือนจำอำเภอธัญบุรี จำนวน 7 คน การเลือกกลุ่มตัวอย่างใช้วิธีการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย การศึกษาเอกสารที่เกี่ยวข้อง การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) และการสนทนากลุ่ม กลุ่ม (Focus group discussion) ข้อมูลเชิงคุณภาพที่ได้นำมาวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) การวิเคราะห์เชิงประเด็นจัดกลุ่มข้อมูล (Thematic Analysis) โดยการวิเคราะห์เชิงเชื่อมโยงผลโดยเรียงลำดับตามวัตถุประสงค์.

ผลการวิจัย: ผลการวิจัยแบ่งออกเป็น 2 ส่วน ได้แก่ ส่วนที่ 1 ศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรี มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ต้องขังเข้าใหม่และพี่เลี้ยงผู้ต้องขังเข้าใหม่หรือผู้ช่วยงานเจ้าพนักงานเรือนจำ ผลการศึกษาพบว่า ปัญหาและอุปสรรคด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย (1) ด้านความแออัด (2) ด้านอาหาร และปัญหาและอุปสรรคด้านจิตใจอารมณ์ (1) ด้านการติดต่อครอบครัว (2) ด้านขาดคนให้คำปรึกษา ส่วนที่ 2 เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรีที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและหลักสิทธิมนุษยชน ด้วยการสนทนากลุ่มกับบุคลากรเจ้าหน้าที่ในเรือนจำ ผลการศึกษา พบว่าแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อมประกอบด้วย (1) ดูแลด้านสาธารณูปโภคพร้อมการจัดกิจกรรมนันทนาการ (2) มีการจัดอาหารเฉพาะกลุ่มสำหรับผู้ป่วยโรคประจำตัว(โรคเกาต์)และควบคุมการจัดสรรอาหารเน้นเจ้าหน้าที่เข้ารับฟังปัญหาโดยตรง และแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้านจิตใจและอารมณ์ ประกอบด้วย (1) เพิ่มความถี่ความสะดวกในการเยี่ยมญาติปกติ เยี่ยมญาติออนไลน์ และบูรณาการทำงานร่วมกันระหว่างเจ้าหน้าที่ควบคุม พยาบาล นักจิตวิทยาและผู้ช่วยงานเจ้าพนักงานเรือนจำ ในการดูแลผู้ต้องขังในช่วงสัปดาห์แรก (2) จัดให้มีโครงการปฐมนิเทศผู้ต้องขังใหม่พร้อมระบบพี่เลี้ยงผู้ต้องขังใหม่หรือผู้ช่วยงานเจ้าพนักงานเรือนจำคอยดูแลใกล้ชิดและเพิ่มบทบาทของนักจิตวิทยาในการให้คำปรึกษาในช่วงวันแรกเป็นต้นไป ซึ่งแนวทางดังกล่าวคาดว่าจะช่วยลด

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

ระดับความเครียด ลดความโดดเดี่ยว เลี่ยงความขัดแย้งภายในแดนแรกรับ และเพิ่มแรงจูงใจในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ได้อย่างเป็นรูปธรรมอย่างชัดเจน

สรุปผล: องค์ความรู้และนวัตกรรมที่ได้จากการวิจัยในครั้งนี้ คือ ได้ก่อให้เกิดองค์ความรู้ใหม่ด้านการบริหารงานราชทัณฑ์เชิงมนุษยธรรม โดยเน้นการพัฒนาแนวทางปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ในแดนแรกรับให้มีประสิทธิภาพมากขึ้น ผ่านนวัตกรรมการบริหารกระบวนการแรกรับแบบบูรณาการระหว่างฝ่ายเจ้าหน้าที่ควบคุม พยาบาล นักจิตวิทยา และผู้ช่วยงานเจ้าพนักงานเรือนจำ เพื่อดูแลสุขภาพกายและจิตอย่างต่อเนื่อง งานวิจัยยังเสนอแนวทางจัดระบบข้อมูลสุขภาพจิตผู้ต้องขังเชื่อมโยงกับการให้คำปรึกษาเชิงรุกและการติดตามรายกรณี ซึ่งช่วยลดความเครียดและเสริมแรงจูงใจในการปรับตัวของผู้ต้องขัง

คำสำคัญ: ปัญหาและอุปสรรค; ผู้ต้องขังเข้าใหม่; การปรับตัว; แดนแรกรับ

บทนำ

รายงานแนวโน้มสถานการณ์เรือนจำโลกฉบับปี 2563 จากนิตยสาร The Global Prison Trends ด้วยจำนวนผู้ต้องขังทั่วโลกกว่า 11 ล้านคน และเรือนจำอย่างน้อยใน 124 ประเทศ ที่กำลังรองรับผู้ต้องขังไว้เกินความจุมาตรฐานชี้ให้เห็นตัวเลขทางสถิติที่น่าสนใจ คือ ผู้ต้องขังมากกว่า 3 ล้านคน จากประชากรผู้ต้องขัง 11 ล้านคนทั่วโลก คือบุคคลที่ยังไม่ถูกศาลตัดสินอย่างถึงที่สุดว่ากระทำผิด ยิ่งไปกว่านั้น ยังพบว่าในอย่างน้อย 46 ประเทศ มีจำนวนผู้ต้องขังระหว่างการพิจารณาคดีมากกว่าผู้ต้องขังที่มีคำพิพากษาเสร็จเด็ดขาดแล้วเสียอีก สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนให้เห็นถึงความเปราะบางของระบบเรือนจำ ซึ่งส่งผลกระทบโดยตรงต่อ คุณภาพชีวิต สุขภาพกาย และสุขภาพจิตของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะในช่วงแรกของการถูกควบคุมตัวซึ่งส่งผลต่อการใช้ชีวิตในเรือนจำ (สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย, 2563)

บริบทของประเทศไทยสะท้อนภาพปัญหานี้อย่างชัดเจน ข้อมูลของกรมราชทัณฑ์ระบุว่าในช่วงปี พ.ศ. 2563–2567 ประเทศไทยมีจำนวนผู้ต้องขังเกือบ 300,000 คน และเคยมีจำนวนผู้ต้องขังสูงสุดถึง 364,869 คน ส่งผลให้ประเทศไทยอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีจำนวนผู้ต้องขังสูงเป็นอันดับต้น ๆ ของโลกและสูงที่สุดในภูมิภาคอาเซียน (ประเทศไทย FIDH, 2565) ซึ่งโดยปัจจุบันมีผู้ต้องขังอยู่ในความควบคุมของกรมราชทัณฑ์จำนวน 301,020 แบ่งเป็นชาย 262,784 คน หญิง 38,236 คน ในจำนวนนี้พบว่าเป็นผู้ต้องขังเด็ดขาดร้อยละ 70.59 ผู้ต้องขังระหว่างร้อยละ 28.225 และที่สำคัญคือมีผู้ต้องขังที่กระทำความผิดเป็นครั้งแรกสูงถึงร้อยละ 80.39 (ข้อมูลเมื่อวันที่ 1 ธันวาคม 2568) สถิติดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นผู้ที่ไม่เคยมีประสบการณ์ในเรือนจำมาก่อน (กรมราชทัณฑ์, 2568)

แดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรี ปัญหาสำคัญไม่ได้เกิดขึ้นในเรือนจำโดยรวมเท่านั้น หากแต่ปรากฏเด่นชัดในแดนแรกรับ ถือเป็นจุดเริ่มต้นของกระบวนการปรับตัวของผู้ต้องขัง ซึ่งเป็นช่วงเวลาวิกฤตของการเปลี่ยนผ่านจากชีวิตอิสระสู่การถูกควบคุมตัวอย่างเป็นทางการ แดนแรกรับมีลักษณะเฉพาะ ได้แก่ ขั้นตอนการรับตัวที่เข้มข้น ความแออัดเฉพาะพื้นที่ การขาดการสื่อสารกับครอบครัวในระยะแรก การขาดคนให้คำปรึกษา รวมถึงการพึ่งพาผู้ช่วยงานหรือพี่เลี้ยง ซึ่งแตกต่างจากแดนควบคุมทั่วไป จากข้อมูลสถิติของเรือนจำอำเภอธัญบุรี สำรวจเมื่อวันที่ 1 เมษายน 2568 พบว่ามีผู้ต้องขังประจำแดนแรกรับจำนวน 543 คน โดยแบ่งเป็นผู้ต้องขังเด็ดขาด 253 คน และผู้ต้องขังระหว่างพิจารณาคดี 290 คน อีกทั้งมีผู้ต้องขังเข้าใหม่เฉลี่ยวันละ 5–7 คน (เรือนจำอำเภอธัญบุรี, 2568) สถานการณ์ดังกล่าวทำให้ผู้ต้องขังเข้าใหม่จำนวนมากต้องเผชิญภาวะความเครียด ความวิตกกังวล และ

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

ความสับสนในช่วงเวลาอันสั้น งานศึกษาหลายชิ้นชี้ให้เห็นว่าผู้ต้องขังในระยะเริ่มต้นมักมีระดับความเครียดและความวิตกกังวลสูง หากไม่สามารถปรับตัวได้อย่างเหมาะสม อาจนำไปสู่ปัญหาสุขภาพจิต เช่น ภาวะซึมเศร้า ความวิตกกังวลเรื้อรัง หรือพฤติกรรมก้าวร้าว ซึ่งส่งผลกระทบต่อความสงบเรียบร้อยภายในเรือนจำและประสิทธิภาพในการควบคุมดูแลผู้ต้องขัง (บัญญัติ นุชอ่อง, 2558)

สถานการณ์ดังกล่าวสะท้อนถึงภาระงานของเจ้าหน้าที่และความจำเป็นในการจัดระบบการดูแลผู้ต้องขังเข้าใหม่อย่างเป็นระบบและรอบคอบ ซึ่งจากการการศึกษางานวิจัยที่ผ่านมาในเรื่องการปรับตัวของผู้ต้องขังในเรือนจำ พบว่า ส่วนใหญ่พบว่างานวิจัยส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยในเชิงปริมาณ ยังมิอาจให้คำตอบที่ครอบคลุมมิติทางด้านจิตใจที่แสดงถึงการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่อย่างลึกซึ้งอย่างแท้จริง ดังนั้นผู้วิจัยจึงมีการวิจัยในเชิงคุณภาพเพื่อจะได้ความรู้หรือข้อมูลในเชิงลึก เพื่อประโยชน์ต่อกระบวนการขั้นตอน การปฏิบัติหรือแนวทางต่อผู้ต้องขังเป็นไปอย่างมีประสิทธิภาพและเหมาะสมต่อไปอีกด้วย บทความวิจัยนี้จึงมุ่งศึกษาผู้ต้องขังเข้าใหม่ในแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรีเผชิญปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวในมิติด้านกายภาพ สิ่งแวดล้อมและด้านจิตใจอารมณ์อย่างไร และแนวทางการพัฒนากระบวนการแรกรับใดที่สามารถสนับสนุนการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและหลักสิทธิมนุษยชน โดยมีเป้าหมายเพื่อสนับสนุนการพัฒนาระบบการดูแลผู้ต้องขังที่สอดคล้องกับหลักสิทธิมนุษยชน นโยบายราชทัณฑ์ และมาตรฐานสากล อันจะนำไปสู่การยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการเรือนจำและการฟื้นฟูผู้ต้องขังอย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรี
2. เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรี ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและหลักสิทธิมนุษยชน

การทบทวนวรรณกรรม

1. แนวคิดทฤษฎีที่เกี่ยวข้องกับการปรับตัว

แนวคิดของ ไซคีส (Sykes, 1958) ชี้ให้เห็นว่าการถูกจองจำก่อให้เกิดความเจ็บปวดจากการสูญเสียอิสรภาพ สิทธิขั้นพื้นฐาน และการควบคุมชีวิตประจำวัน โดยเฉพาะการจำกัดการบริโภค การสื่อสารกับครอบครัว และการเข้าถึงทรัพยากรจำเป็น ซึ่งกลายเป็นแรงกดดันสำคัญที่ส่งผลต่อการปรับตัวของผู้ต้องขังในระยะเริ่ม ต้น ขณะเดียวกัน กรอบแนวคิดของ Lazarus & Folkman (1984) อธิบายว่าการปรับตัวเกิดจากกระบวนการประเมินสถานการณ์ (appraisal) ของบุคคล โดยผู้ต้องขังเข้าใหม่มักประเมินการเข้าสู่แดนแรกรับว่าเป็นภัยคุกคามต่อความมั่นคงทางจิตใจและอัตลักษณ์ของตน เมื่อประเมินทรัพยากรในการเผชิญปัญหาแล้วพบว่ามีข้อจำกัด เช่น การเข้าถึงครอบครัว นักจิตวิทยา หรือบุคลากรให้คำปรึกษาที่ยังไม่ทั่วถึง ผู้ต้องขังจึงพยายามใช้กลไกการเผชิญปัญหาแบบแสวงหาการสนับสนุนทางอารมณ์ (seeking social support for emotional reasons) อย่างไรก็ตาม กลไกดังกล่าวกลับถูกจำกัดด้วยโครงสร้างและระเบียบของเรือนจำตามที่ Sykes อธิบายไว้ ส่งผลให้การปรับตัวในช่วงแรกรับมีความเปราะบางสูง การบูรณาการสองกรอบแนวคิดนี้จึงช่วยอธิบายได้ว่า การปรับตัวของผู้ต้องขังเข้า

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

ใหม่มิได้เป็นเพียงปัญหาส่วนบุคคล หากแต่เป็นผลลัพธ์ของปฏิสัมพันธ์ระหว่างความกดดันเชิงโครงสร้างของระบบเรือนจำและข้อจำกัดในการเผชิญปัญหาทางจิตใจของผู้ต้องขัง

2. กฎหมายและมาตรฐานสากลที่เกี่ยวข้อง

2.1 พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 มาตรา 38 ในวันที่รับตัวผู้ต้องขังไว้ใหม่ในเรือนจำ ต้องแจ้งให้ผู้ต้องขังทราบถึงข้อบังคับเรือนจำ ระเบียบกรมราชทัณฑ์เกี่ยวกับการปฏิบัติตัวของผู้ต้องขัง และสิทธิ หน้าที่และประโยชน์ที่ผู้ต้องขังจะพึงได้รับ มาตรา 42 เพื่อประโยชน์ในการแก้ไข บำบัด ฟื้นฟู และพัฒนาพฤตินิสัยผู้ต้องขังให้กลับตนเป็นคนดี โดยให้ผู้ต้องขังได้รับการศึกษา การอบรมทั้งด้านคุณธรรมและจริยธรรม การทำงาน การฝึกวิชาชีพ การปฏิบัติศาสนกิจ การเรียนรู้วัฒนธรรมอันดีงาม กิจกรรมสันทนาการ กีฬา รวมทั้งจะต้องมีโอกาสได้รับการติดต่อกับครอบครัว มาตรา 60 ผู้ต้องขังพึงได้รับการอนุญาตให้ติดต่อกับบุคคลภายนอกตามระเบียบกรมราชทัณฑ์ (ราชกิจจานุเบกษา, 2560) พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 ดังกล่าวสะท้อนว่าช่วงแรกรับเป็นช่วงเวลาสำคัญในการสร้างความเข้าใจ ลดความวิตกกังวล และวางรากฐานการปรับตัวของผู้ต้องขัง อย่างไรก็ตามจากสภาพจริงในแดนแรกรับพบว่ายังมีข้อจำกัดด้านความแออัด เวลา และกำลังบุคลากร ทำให้การให้ข้อมูลสิทธิ การรับฟังปัญหา และการดูแลด้านจิตใจในระยะเริ่มต้นยังไม่ทั่วถึง งานวิจัยนี้จึงมีบทบาทในการชี้ให้เห็นช่องว่างระหว่างหลักการตามกฎหมายกับการปฏิบัติจริง และเสนอแนวทางพัฒนาให้สอดคล้องกับเจตนารมณ์ของกฎหมายมากยิ่งขึ้น

2.2 ข้อกำหนดแมนเดลา (Mandela Rules) ข้อกำหนด 5 ระบบราชทัณฑ์ควรมุ่งที่จะทำความแตกต่างระหว่างชีวิตในเรือนจำกับชีวิตอิสระให้มีน้อยที่ หรือความเคารพในศักดิ์ศรีของพวกเขาในฐานะที่เป็นมนุษย์ ผู้บริหารเรือนจำจะต้องจัดให้มีความเป็นอยู่และการปรับตัวทีสมเหตุผลเพื่อประกันว่าผู้ต้องขังที่มีความบกพร่องทางกาย ทางใจจิตใจ หรืออื่นใด สามารถเข้าถึงการใช้ชีวิตในเรือนจำได้อย่างเต็มทีและอย่างเป็นผล อย่างเท่าเทียมกับผู้ต้องขังคนอื่น ข้อกำหนดที่ 22, 35, 42, 43 โดยอาหารและน้ำดื่ม ผู้ต้องขังต้องได้รับอาหารที่มีคุณภาพและมีสารอาหาร ที่เป็นประโยชน์ต่อร่างกาย และต้องได้รับน้ำดื่มทุกเมื่อที่ต้องการ การจัดหาอาหารและน้ำดื่มให้ผู้ต้องขังต้องไม่มีข้อยกเว้นใดๆ ข้อกำหนดที่ 58-60, 68, 70 ครอบครัวและเพื่อนผู้ต้องขังต้องได้รับอนุญาตให้ติดต่อกับครอบครัวและเพื่อนของตนผ่านช่องทางต่างๆ และเรือนจำไม่ควรเลือกปฏิบัติในการให้สิทธิรับการเยี่ยมเพื่อใช้ชีวิตคู่ และข้อกำหนด 54 ในชั้นแรกรับตัวผู้ต้องขังต้องได้รับข้อมูลเป็นลายลักษณ์อักษรเกี่ยวกับกฎหมายเกี่ยวกับเรือนจำและระเบียบข้อบังคับของเรือนจำ สิทธิของผู้ต้องขังนั้นๆรวมทั้งวิธีการที่ถูกต้องในการแสวงหาข้อมูลในประเด็นอื่นๆ ที่จำเป็นเพื่อช่วยให้ผู้ต้องขังสามารถปรับตัวเองให้เข้ากับชีวิตในเรือนจำได้ (United Nations, 2015) อย่างไรก็ตามสภาพจริงยังมีช่องว่างจากมาตรฐานสากล เช่น ความถี่และความสะดวกในการติดต่อครอบครัวยังจำกัด การเข้าถึงผู้ให้คำปรึกษาด้านจิตใจยังไม่เพียงพอ และการดูแลเฉพาะกลุ่มยังไม่เป็นระบบ ดังนั้น งานวิจัยนี้จึงมีบทบาทในการเชื่อมโยงนโยบายระดับกฎหมายและมาตรฐานสากลเข้ากับการปฏิบัติจริงในแดนแรกรับ โดยนำเสนอแนวทางที่เป็นระบบที่ช่วยลดช่องว่างดังกล่าว และสนับสนุนการบริหารงานราชทัณฑ์เชิงมนุษยธรรมให้เกิดขึ้นได้อย่างเป็นรูปธรรม

3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

จากการศึกษาและทบทวนวรรณกรรมงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง พบว่ามีงานวิจัยที่สะท้อนให้เห็นถึงปัญหาและเงื่อนไขสำคัญที่ส่งผลต่อคุณภาพชีวิตและการปรับตัวของผู้ต้องขังในเรือนจำของ อาภากร งามปลอด (2558) ได้ศึกษาการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านคุณภาพชีวิตผู้ต้องขังเรือนจำกลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี พบว่าเรือนจำหลายแห่ง

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

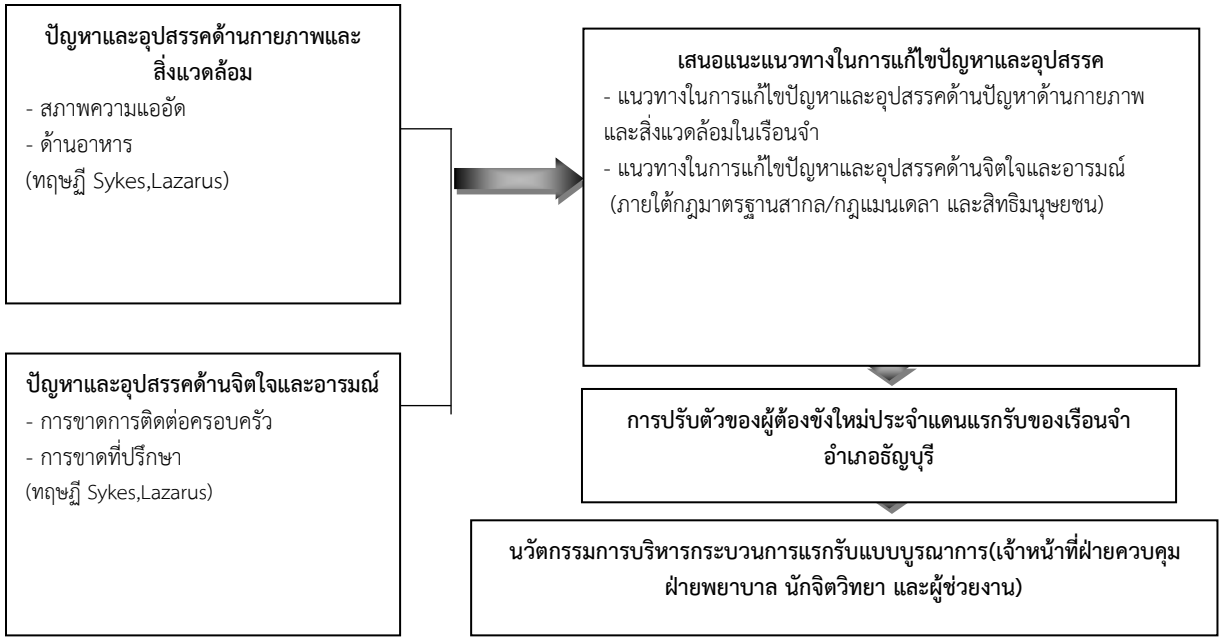
Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

ในประเทศไทยมีจำนวนผู้ต้องขังเกินอัตราและขาดพื้นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลให้ผู้ต้องขังรู้สึกเครียด หงุดหงิด และขาดความเป็นส่วนตัวซึ่งเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการดำรงชีวิตและการปรับตัวภายในเรือนจำ สอดคล้องกับการศึกษาของ พิษณุ รูปเหมาะ และ สุภีร์ สมอน (2566) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการจัดการคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางอุดรธานี พบว่าผู้ต้องขังที่เพิ่งเข้าสู่กระบวนการคุมขัง มักเผชิญกับภาวะความเครียดสูงตั้งแต่ระยะเริ่มแรกของการรับตัว โดยเฉพาะช่วง 2-3 เดือนแรก ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ต้องปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่แปลกใหม่และการอยู่ร่วมกับผู้ต้องขังคนอื่น หลายคนมีอาการซึมเศร้า เงียบขรึม คิดถึงครอบครัว นอนหลับยาก และรับประทานอาหารได้น้อย ภาวะความเครียดดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจาก ความรู้สึกขาดการติดต่อกับครอบครัว ซึ่งเป็นแหล่งพลังใจสำคัญในการปรับตัว ผู้ต้องขังที่ไม่ได้รับการเยี่ยมหรือสื่อสารกับญาติเป็นเวลานาน มักรู้สึกโดดเดี่ยวและสิ้นหวัง ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับงานวิจัยของ Hassan et al. (2011) ซึ่งเป็นงานวิจัยเชิงสถิติจากการติดตามสุขภาพจิตของผู้ต้องขังใหม่ โดยระบุว่า ช่วงสัปดาห์แรกของการคุมขังเป็นระยะที่มีระดับความเครียดและความเสี่ยงทางจิตใจสูงที่สุด เนื่องจากผู้ต้องขังยังไม่สามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ และยังไม่เข้าถึงระบบสนับสนุนทางจิตใจหรือสังคมที่เหมาะสม งานวิจัยดังกล่าวสะท้อนให้เห็นว่าช่วงแรกรับผู้ต้องขังถือเป็นช่วงวิกฤตที่มีความเปราะบางสูง หากขาดการดูแลและการสนับสนุนที่เหมาะสม อาจส่งผลกระทบต่อการปรับตัวในระยะยาว ในทำนองเดียวกัน มาริษา อัจฉะวงศ์ (2566) ที่ได้ศึกษาเรื่องโลกกำแพง:ประสบการณ์ชีวิตและการปรับตัวทางความคิดของผู้ต้องขังหญิง ที่ระบุว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ต้องเผชิญความทุกข์ทรมานใจ ความรู้สึกผิด และความกังวล โดยขาดพื้นที่ปลอดภัยในการระบายหรือขอคำแนะนำจากบุคคลรอบข้าง ส่งผลให้การปรับตัวทางจิตใจเป็นไปอย่างยากลำบาก เพื่อลดความตึงเครียดและส่งเสริมการปรับตัวของผู้ต้องขัง งานวิจัยของ ปิยะพงค์ ลองเย็น (2559) ซึ่งศึกษาความต้องการพัฒนาตนเองของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดอ่างทอง พบว่าผู้ต้องขังมีความต้องการให้จัดกิจกรรมนันทนาการ เช่น การแข่งขันกีฬาในวันหยุด เนื่องจากเชื่อว่ากิจกรรมนันทนาการเป็นกิจกรรมที่ช่วยให้เกิดความสนุกสนาน เพลิดเพลิน ส่งเสริมสุขภาพกายและสุขภาพจิต ช่วยให้ผู้ต้องขังรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และช่วยผ่อนคลายความตึงเครียดระหว่างการคุมขัง ในทำนองเดียวกัน วีรยุทธ แสนพงศ์ (2561) ได้ศึกษาประสบการณ์การปรับตัวของผู้ต้องขังสูงอายุในเรือนจำกลางบางขวาง พบว่าการปรับตัวของผู้ต้องขังสูงอายุขึ้นอยู่กับมุมมองและทัศนคติที่มีต่อชีวิต ผู้ที่สามารถปรับตัวได้ดีมักมีทัศนคติเชิงบวกต่อผู้คนและสิ่งแวดล้อมรอบตัว มีความปรารถนาที่จะดำเนินชีวิตอย่างมีคุณค่า และมีเป้าหมายในชีวิตที่ชัดเจน ผลการศึกษาชี้ให้เห็นว่าการสนับสนุนจากเจ้าหน้าที่หรือนักจิตวิทยามีผลต่อด้านจิตใจและการจัดกิจกรรมที่เหมาะสมกับช่วงวัยมีความสำคัญอย่างยิ่งต่อการปรับตัวของผู้ต้องขังสูงอายุ นอกจากนี้ บัญญัติ นุชอ่อง (2558) ได้ศึกษาปัจจัยทำนายการปรับตัวของผู้ต้องขังในเรือนจำกลางบางขวาง พบว่าปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของผู้ต้องขังมากที่สุด คือ การมีสัมพันธภาพที่ดีกับเจ้าหน้าที่เรือนจำ เนื่องจากเจ้าหน้าที่เป็นบุคคลจากภายนอกเพียงกลุ่มเดียวที่ผู้ต้องขังต้องใช้ชีวิตร่วมด้วยตลอด 24 ชั่วโมง การปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่จึงมีบทบาทสำคัญอย่างยิ่งต่อบรรยากาศ ความรู้สึกปลอดภัย และการปรับตัวของผู้ต้องขังในการดำรงชีวิตอยู่ภายในเรือนจำ

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

1. รูปแบบการวิจัย การวิจัยนี้ใช้ระเบียบวิธีวิจัยเชิงคุณภาพ (Qualitative research) เป็นการนำข้อมูลที่เป็นปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ที่ได้จากการสัมภาษณ์เชิงลึกกับผู้ต้องขังใหม่และผู้ช่วยงาน จากนั้นจึงได้นำข้อมูลดังกล่าวมาจัดสนทนากลุ่ม กลุ่ม (Focus group discussion) กับบุคลากรเจ้าหน้าที่ในเรือนจำ เพื่อเสนอแนะหาแนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่

2. กลุ่มผู้ให้ข้อมูลสำคัญ (Key Informants) คือกลุ่มที่ได้จากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling) มีจำนวนรวม 22 คน ประกอบไปด้วย 3 กลุ่ม ได้แก่ (1) ผู้ต้องขังเข้าใหม่ จำนวน 10 คน อยู่ในระหว่างพิจารณาคดี อายุ 25-45 ปี อาศัยอยู่ในเรือนจำ 3-6 เดือน (2) พี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยงานเจ้าพนักงานเรือนจำ จำนวน 5 คน เป็นผู้ต้องขังเด็ดขาด อาศัยอยู่ในเรือนจำไม่น้อยกว่า 1 ปี และ(3) บุคลากรเจ้าหน้าที่ในเรือนจำอำเภอธัญบุรี จำนวน 7 คน ได้แก่ ผู้บัญชาการเรือนจำ ผู้อำนวยการส่วนควบคุมผู้ต้องขัง ผู้อำนวยการส่วนสวัสดิการผู้ต้องขัง ผู้อำนวยการส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง ผู้อำนวยการส่วนทัณฑปฏิบัติ ผู้บังคับแดนแรกรับ และนักจิตวิทยา มีประสบการณ์ทำงานในเรือนจำไม่น้อยกว่า 10 ปี(ยกเว้นนักจิตวิทยา)

3. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ประกอบด้วย การศึกษาเอกสารและกฎหมายที่เกี่ยวข้อง (ข้อกำหนดแมนเดลา พ.ร.บ.ราชทัณฑ์ พ.ศ. 2560 และทฤษฎีที่เกี่ยวข้องต่างๆ) การสัมภาษณ์เชิงลึกแบบกึ่งโครงสร้าง (Semi-structured Interview) กับผู้ต้องขังใหม่และพี่เลี้ยงผู้ต้องขังใหม่หรือผู้ช่วยงานเจ้าพนักงานเรือนจำด้วยคำถามปลายเปิดให้โอกาสผู้ให้ข้อมูลหลักในการโต้ตอบ ไม่มีลำดับที่แน่นอนการถามตอบจึงเน้นไปที่ความยืดหยุ่นสามารถเปลี่ยนแปลงคำถามได้ตามสถานการณ์ตลอดการสัมภาษณ์ และการสนทนากลุ่ม (Focus group

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

discussion) กับบุคลากรเจ้าหน้าที่ของเรือนจำอำเภอธัญบุรี โดยผู้วิจัยได้ทำการตรวจสอบคุณภาพของเครื่องมือดังนี้

3.1 การทดสอบความเที่ยงตรงตามเนื้อหา (Content Vailidity) นำแบบสัมภาษณ์ตามคำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา มาทำการตรวจสอบเครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย เสนอผู้ทรงคุณวุฒิทั้ง 3 ท่านตรวจสอบด้วยการหาค่าดัชนีความสอดคล้อง (Index of Item Objective Congruence /IOC) โดย IOC ที่มีค่าเท่ากับ 1 แสดงว่าแบบสัมภาษณ์มีความสอดคล้องกับวัตถุประสงค์

4. การวิเคราะห์ข้อมูล ข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์จะนำมาถอดเทปเพื่อวิเคราะห์โดยใช้การวิเคราะห์เนื้อหา (Content Analysis) และการวิเคราะห์เชิงประเด็นจัดกลุ่มข้อมูล (Thematic Analysis) เพื่อตีความและหาประเด็นหลักที่เกี่ยวข้องกับเนื้อหาเพื่อเชื่อมโยงกับวัตถุประสงค์ต่อไป

5. การพิทักษ์สิทธิและจริยธรรม งานวิจัยนี้ได้ผ่านการรับรองทางจริยธรรมการวิจัยจากคณะกรรมการจริยธรรมการวิจัย ในมนุษย์ มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยลงกรณ์ ในพระบรมราชูปภัมภ์ เมื่อวันที่ 12 พฤศจิกายน 2568 หมายเลข COA No. 0110/2568 โดยการวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยให้ความสำคัญกับการเคารพในความเป็นบุคคลของกลุ่มตัวอย่าง โดยผู้วิจัยแจ้งวัตถุประสงค์การวิจัย และขอความร่วมมือในการเก็บรวบรวมข้อมูล รวมทั้งชี้แจงให้ กลุ่มตัวอย่างรับทราบถึงสิทธิที่จะตอบรับหรือปฏิเสธการเข้าร่วมการวิจัย ในระหว่างการเข้าร่วมวิจัยกลุ่มตัวอย่างสามารถถอนตัวจากการวิจัยได้ตลอดเวลา โดยไม่มีผลกระทบใดๆทั้งสิ้น ข้อมูลที่ได้จากกลุ่มตัวอย่างจะถูกปกปิดเป็นความลับโดยจะใช้รหัสแทนชื่อสกุล และข้อมูลที่ได้จะถูกนำเสนอโดยภาพรวมขอความยินยอมเข้าร่วมการวิจัยโดยการขออนุญาตผู้บัญชาการเรือนจำอำเภอธัญบุรี

ในการสัมภาษณ์ผู้วิจัยจะมีการขออนุญาตกับผู้ให้ข้อมูลสำคัญในการบันทึกข้อมูลสัมภาษณ์อย่างละเอียด เช่น การจดบันทึก หรือการบันทึกเสียงการสัมภาษณ์ และในระหว่างการสัมภาษณ์จะมีนักจิตวิทยาและพยาบาลเรือนจำอยู่ดูแลใกล้ชิด เพื่อเฝ้าสังเกตทางร่างกายและจิตใจ หากผู้สัมภาษณ์มีความรู้สึกเครียดอ่อนไหวหรือมีอาการไม่สบายใจ สามารถขอหยุดพักหรือยุติการสัมภาษณ์ได้ทันที

ผลการวิจัย

1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรี มีผู้ให้ข้อมูลสำคัญ ได้แก่ ผู้ต้องขังเข้าใหม่และพี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยงาน ผลการวิจัยพบว่า

1.1 ปัญหาและอุปสรรคในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1. ด้านความแออัด พบว่าผู้ต้องขังใหม่และพี่เลี้ยงผู้ต้องขังใหม่หรือผู้ช่วยงานเจ้าพนักงานเรือนจำ ได้สะท้อนปัญหาความแออัด ซึ่งเป็นสาเหตุหลักของความเครียดและการปรับตัวที่ยากลำบาก โดยหนึ่งคนมีพื้นที่เพียงกระเบื้องไม่กี่แผ่น ทำให้รู้สึกอึดอัดนอนไม่หลับและถูกจำกัดพื้นที่อย่างมากนอกจากนี้ปัญหาห้องน้ำไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ต้องขัง ทำให้ต้องต่อคิวยาวและต้องกลั้นไว้ ส่งผลให้รู้สึกว่าไม่ได้รับการดูแลขั้นพื้นฐานและรู้สึกแย่ต่อชีวิตในเรือนจำความแออัดนี้ยังส่งผลกระทบต่อ สุขภาพ และสภาพจิตใจ

“อยู่ห้องแคบห้องหนึ่งต่อผู้ต้องขังร่วมเกือบ 300 ชีวิต เวลานอน 1 คนต่อ 1 กระเบื้องไม่กี่แผ่น นอนขี่กัน นอนตะแคงสลับฟันปลา...ห้องน้ำก็ไม่เพียงพอ...มีผู้ต้องขัง 500 กว่าชีวิต แต่มีบล็อกส้วม 6 บล็อก” (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ Id1, 2568)

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

“พอเข้ามาวันแรกก็เจอกับความจริงเลยครับ ห้องขังเล็ก ๆ แต่นอนกันเกือบสามร้อยคน ต้องเบียดกันจนแทบจะไม่มีที่พลิกตัว บางคืนผมนอนไม่หลับเลยเพราะอึดอัดมาก แค่เรื่องการนอนก็ทำให้รู้สึกเครียดตั้งแต่แรก ทำให้การปรับตัวมันยากขึ้นไปอีก” (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ Id6, 2568)

2. ด้านอาหาร พบว่าผู้ต้องขังส่วนใหญ่เป็นโรคเกาต์ ซึ่งเป็นโรคที่ส่งผลโดยตรงต่อการดำเนินชีวิตประจำวัน เนื่องจากโรคเกาต์จะกำเริบเมื่อได้รับประทานอาหารที่มีกรดยูริกสูงที่มาจากอาหารประเภทไก่เป็นหนึ่งในตัวกระตุ้นสำคัญ บางครั้งมีการกล่าวถึงเรื่องความไม่เสมอภาคในการได้รับอาหารของผู้ต้องขังใหม่ โดยเฉพาะกรณีที่ผู้ช่วยงานมีพฤติกรรมไม่เหมาะสม เช่น การนำเนื้อไปเก็บไว้ ทำให้ผู้ต้องขังคนอื่นได้รับแต่ ผัก หรือน้ำนั้น เป็นเรื่องที่ต้องได้รับการแก้ไขโดยเร่งด่วน เพราะนอกจากจะส่งผลกระทบต่อสุขภาพของผู้ต้องขังแล้ว ยังสร้างความรู้สึกไม่ยุติธรรมและอาจนำไปสู่ปัญหาความขัดแย้งอื่นๆได้

"หัวหน้าคับ ผมทรมานมาก ผมเป็นเกาต์มานานแล้วครับ ตอนอยู่ข้างนอกก็ดูแลตัวเองมาตลอด แต่พอเข้ามาอยู่ในนี้ อาหารหลักส่วนใหญ่เป็นเมนูไก่มันทำให้ผมรู้สึกทรมานมากครับ เวลาปวดข้อปวดเข่าทีก็ลุกไม่ไหวเลย ยิ่งตอนกลางคืนที่ต้องลุกไปเข้าห้องน้ำ ยิ่งลำบากมากครับ รู้สึกเหมือนเป็นภาระให้เพื่อนๆที่ต้องคอยช่วยเหลือ มันทำให้ผมท้อแท้และเครียดมากครับ" (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ Id7, 2568)

"บางทีอาหารที่ได้ก็มีแต่กระดูกครับ ส่วนเนื้อพวกพี่เลี้ยงก็เก็บไว้พอถามก็บอกว่าเอาไปตุนไว้กินเองหรือเอาไปให้คนอื่นข้างนอก มันไม่ยุติธรรมเลยครับ เรารู้สึกเหมือนเป็นพลเมืองชั้นสอง ไม่ใช่แค่เรื่องกิน แต่มันกระทบความรู้สึกข้างใน ทำให้ผมยิ่งรู้สึกโดดเดี่ยวและหมดหวังครับ" (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ Id.5, 2568)

1.2 ปัญหาและอุปสรรคในด้านจิตใจและอารมณ์

1. ด้านการติดต่อครอบครัว พบว่าการขาดการติดต่อกับญาติเป็นหนึ่งในปัญหาที่ผู้ต้องขังใหม่ส่วนใหญ่สะท้อนออกมาอย่างชัดเจน และถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อสภาพจิตใจ ความเครียด และการปรับตัวในระยะเริ่มแรกของการเข้าเรือนจำ ผู้ต้องขังใหม่จำนวนมากเล่าว่าในช่วงเดือนแรกของการรับตัวเป็นช่วงเวลาที่รู้สึกโดดเดี่ยวมากที่สุดเพราะถูกตัดขาดจากสังคมภายนอกโดยสิ้นเชิง ทั้งในด้านการสื่อสาร การรับรู้ข่าวสาร และการแสดงความห่วงใยจากครอบครัวซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึก ว้าเหว่ เหงา กังวล และขาดแรงจูงใจในการดำรงชีวิตในเรือนจำ

“เมื่อครั้งที่ผมเข้ามาใหม่ สมมุติมีเบอร์ญาติแล้ว แต่กว่าจะกรอกเอกสาร กว่าจะเสร็จ กว่าจะเยี่ยมญาติได้ก็เกือบเดือน แล้วถ้าญาติอยู่ไกลหรือไม่มีเบอร์ จำที่อยู่ไม่ได้ติดต่อไม่ได้ ก็ยิ่งนานไปอีก ถ้าเรือนจำช่วยหาช่องทางให้ผู้ต้องขังใหม่เพิ่มช่องทางติดต่อญาติให้เร็วขึ้น มันก็ส่งผลได้” (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ Id2, 2568)

“มีผู้ต้องขังมาปรึกษาผม ว่ากว่าจะได้เยี่ยมต้องใช้เวลานานไหมเพราะเขาบอกเครียดเป็นห่วงครอบครัว อยากจะเยี่ยมญาติให้เร็วที่สุดเพราะเขาอาจจะต้องการกำลังใจในการใช้ชีวิตข้างในนี้” (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ Asst4, 2568)

2. ด้านขาดคนให้คำปรึกษา พบว่าผู้ต้องขังใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้สึกโดดเดี่ยวและ ไม่กล้าเปิดใจในช่วงแรกของการเข้าเรือนจำ เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่หรือบุคลากรที่คอยให้คำแนะนำด้านจิตใจหรือให้คำปรึกษาอย่างใกล้ชิด ผู้ต้องขังจำนวนมากต้องพยายามเรียนรู้การปรับตัวด้วยตนเองภายใต้ความเครียด ความกลัว และความไม่รู้

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

“ในช่วงสัปดาห์แรกหวาดระแวงถึงขั้นคิดว่าโลกนี้ไม่น่าอยู่แล้วสำหรับเราไปขนาดนั้นเลย มันมืดมนมาก นักจิตวิทยาหรือจิตแพทย์ควรเข้ามาทำความรู้จัก พูดคุยกับผู้ต้องขังใหม่ เพื่อให้เขารู้สึกผ่อนคลาย แต่ตลอดเวลาที่อยู่ที่นี่ ยังไม่เคยเห็นนักจิตวิทยาหรือจิตแพทย์เข้ามามีส่วนร่วมเลย” (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ Id3, 2568)

“ผมเคยเป็นผู้ต้องขังใหม่มาก่อน รู้เลยว่าช่วงแรกมันยากมาก ใจมันสั่น กลัว ไม่รู้จะคุยกับใครดี เหมือนหลงอยู่ในที่ที่ไม่มีใครเข้าใจ ผมจึงพยายามเข้าหาผู้ต้องขังใหม่ก่อนเสมอ ชวนคุยเรื่องทั่ว ๆ ไป ให้เขารู้ว่ามีคนอยู่ข้าง ๆ ไม่ต้องกลัวครับ” (ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ Asst2, 2568)

2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรีที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและหลักสิทธิมนุษยชน ผลจากการสนทนากลุ่มผู้บริหารและบุคลากรเรือนจำ พบว่าประกอบไปด้วยแนวทาง ดังต่อไปนี้

2.1 แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม ประกอบด้วย

1. ด้านความแออัด

- การจัดการด้านสาธารณูปโภคและสิ่งแวดล้อมพื้นฐาน พบว่าฝ่ายบริหารได้มีมาตรการแก้ไขที่มุ่งเน้นการปรับปรุงปัจจัยพื้นฐานและลดความหนาแน่นลงอย่างเป็นรูปธรรม โดยมีมาตรการสำคัญ 2 ด้าน คือ การปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่ภายใน เพื่อบรรเทาความกดดันในชีวิตประจำวัน และการลดความแออัดเชิงโครงสร้างผ่านการย้ายผู้ต้องขังไปยังเรือนจำอื่นอย่างสม่ำเสมอ เพื่อเพิ่มพื้นที่ใช้สอยโดยรวม มาตรการเหล่านี้แสดงให้เห็นถึงความพยายามของฝ่ายบริหารในการยกระดับคุณภาพชีวิตพื้นฐานของผู้ต้องขังให้สามารถใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำได้ดีขึ้น ภายใต้ข้อจำกัดของพื้นที่

- การสร้างกิจกรรมนันทนาการ พบว่าเพื่อบรรเทาความคลายกังวลจากสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดและลดภาวะเครียดสะสมในกลุ่มผู้ต้องขังใหม่ เรือนจำได้จัดกิจกรรมนันทนาการและโครงการเสริมสร้างสุขภาพจิตอย่างต่อเนื่อง แนวทางสำคัญคือการประสานงานกับฝ่ายต่างๆ เช่น ฝ่ายส่วนพัฒนาผู้ต้องขัง เพื่อจัดกิจกรรมผ่อนคลายความเครียด การจัดกิจกรรมเหล่านี้ไม่เพียงแต่ช่วยลดความตึงเครียด แต่ยังสร้างบรรยากาศเชิงบวก และทำให้ผู้ต้องขังใหม่รู้สึกผ่อนคลายและได้รับกำลังใจจากเจ้าหน้าที่ ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้พวกเขาสามารถปรับตัวกับชีวิตในเรือนจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ อย่างไรก็ดีพบว่าเรือนจำยังไม่สามารถดำเนินการด้านการจัดสวัสดิการด้านนันทนาการและกีฬาได้อย่างเต็มที่เนื่องจากมีข้อจำกัดในด้านสถานที่และทรัพยากรในการดำเนินการ ประกอบกับผู้ต้องขังมีความแตกต่างหลากหลายจึงทำให้เรือนจำและทัณฑสถานไม่สามารถตอบสนองได้ตรงตามความต้องการของผู้ต้องขังมากนัก

2. ด้านอาหารของผู้ต้องขังใหม่

- การจัดอาหารเฉพาะกลุ่มและควบคุมการจัดสรรอาหารให้เป็นธรรม พบว่าจะมีการจัดระบบอาหารบำบัดโรค พร้อมให้มีการตรวจสอบและควบคุมการจัดสรรอาหารให้เป็นธรรม พบว่าเรือนจำให้ความสำคัญกับการควบคุมพฤติกรรมของพี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยงานที่มีหน้าที่เกี่ยวข้องกับการจัดอาหาร เพื่อป้องกันการเลือกปฏิบัติและสร้างความเท่าเทียมให้ผู้ต้องขังทุกคน โดยเจ้าหน้าที่จะลงพื้นที่ตรวจสอบข้อเท็จจริง หากพบการกระทำที่ไม่เหมาะสมจะดำเนินการอบรมและปรับพฤติกรรม และจะดำเนินการลงโทษทางวินัยอย่างเด็ดขาดต่อไปถ้ายังคงมีพฤติกรรมดังกล่าวอีก

- การเพิ่มการเข้าถึงของเจ้าหน้าที่และการรับฟังปัญหาโดยตรง พบว่าทางแดนแรกรับให้ความสำคัญกับการเข้าถึงของเจ้าหน้าที่ในการเข้าถึงผู้ต้องขังอย่างใกล้ชิด โดยผู้บังคับบัญชาจะมอบหมายให้

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

เจ้าหน้าที่สอบถาม รับฟัง และติดตามปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้สามารถช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็วและลดความกังวลของผู้ต้องขังใหม่

2.2 แนวทางการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในด้านจิตใจและอารมณ์

1. ด้านการติดต่อครอบครัว

- เพิ่มความถี่และความสะดวกในการเยี่ยมญาติ พบว่าการเร่งรัดขั้นตอนการตรวจสอบรายชื่อและอนุมัติสิทธิการติดต่อการเยี่ยมญาติเป็นสิ่งสำคัญต่อสภาพจิตใจของผู้ต้องขัง โดยเฉพาะผู้ต้องขังใหม่ที่ เพิ่งเข้ารับการคุมขัง จึงได้เสนอให้เพิ่มรอบการเยี่ยมทั้งในรูปแบบ เยี่ยมปกติและเยี่ยมออนไลน์ (Video Call) เพื่อให้ผู้ต้องขังสามารถพูดคุยกับครอบครัวได้แม้อยู่ไกลและได้ตระหนักถึงความล่าช้าในกระบวนการตรวจสอบญาติ ซึ่งทำให้ผู้ต้องขังต้องรอนานก่อนจะสามารถติดต่อได้ จึงมีแนวทางให้เจ้าหน้าที่ฝ่ายควบคุมและสวัสดิการร่วมกันตรวจสอบข้อมูลให้เสร็จเร็วขึ้น และอนุญาตให้ติดต่อได้ภายในระยะเวลาสั้นที่สุด

- การบูรณาการร่วมกับนักจิตวิทยาเพื่อดูแลภาวะจิตใจ พบว่าจากมุมมองของนักจิตวิทยาได้เสนอให้เรือนจำจัดให้ผู้ต้องขังใหม่สามารถติดต่อครอบครัวได้เร็วที่สุดในช่วงสัปดาห์แรกของการรับตัว แต่ในกรณีที่ผู้ต้องขังใหม่ที่ไม่สามารถติดต่อกับครอบครัวญาติพี่น้องได้ จะมีนักจิตวิทยาเข้ามาดูแลสภาพจิตใจเพื่อลดภาวะเครียดและป้องกันปัญหาทางสุขภาพจิตเพราะครอบครัวเป็นสถาบันหลักที่สำคัญที่สุดของผู้คนในสังคม เป็นการสร้างกำลังใจโดยการเข้าเยี่ยมที่เรือนจำ สร้างกำลังใจด้วยคำพูดเพื่อให้มีความหวังและสู้ไปกับครอบครัว ทำให้ใช้ชีวิตอยู่ในเรือนจำได้อย่างไม่กังวลและมีความหวังว่าวันหนึ่งจะได้กลับไปอยู่กับครอบครัวอีกครั้ง

2. ขาดคนให้คำปรึกษา

- จัดให้มีโครงการปฐมนิเทศผู้ต้องขังใหม่พร้อมระบบพี่เลี้ยงผู้ต้องขังใหม่หรือผู้ช่วยงานคอยดูแลใกล้ชิด พบว่าเพื่อให้ผู้ต้องขังใหม่ได้รับคำแนะนำ ความเข้าใจ และการสนับสนุนทางจิตใจตั้งแต่เริ่มเข้ามาในเรือนจำ โครงการปฐมนิเทศจะช่วยให้ผู้ต้องขังใหม่เข้าใจกฎระเบียบและการดำเนินชีวิตภายในเรือนจำอย่างถูกต้อง ขณะที่พี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยงานจะเป็นผู้ให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง ช่วยคลายความวิตกกังวลและสร้างความมั่นใจ ทำให้ผู้ต้องขังใหม่สามารถปรับตัวทางจิตใจได้ดีและรู้สึกว่ามีผู้ดูแลใส่ใจอย่างเป็นมิตร

- เพิ่มบทบาทของนักจิตวิทยาในการเข้าถึงและให้คำปรึกษา พบว่าเป็นมาตรการสำคัญในการดูแลสุขภาพจิตของผู้ต้องขังใหม่ โดยให้นักจิตวิทยาเข้าพบและเยี่ยมผู้ต้องขังอย่างสม่ำเสมอ เพื่อสังเกตพฤติกรรม อารมณ์ และภาวะจิตใจ พร้อมให้การปรึกษาเชิงลึกในประเด็นที่ผู้ต้องขังรู้สึกกดดัน วิตกกังวล หรือมีความเครียดสะสม การให้คำปรึกษาในลักษณะนี้ช่วยให้ผู้ต้องขังสามารถระบายความรู้สึก เรียนรู้วิธีจัดการอารมณ์ และปรับตัวต่อชีวิตในเรือนจำได้อย่างเหมาะสม อีกทั้งยังช่วยลดความเสี่ยงของภาวะซึมเศร้าและปัญหาทางจิตใจในระยะยาว

อภิปรายผล

1. การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 เพื่อศึกษาปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ ผลการวิจัย มีดังนี้

1.1 ปัญหาและอุปสรรคด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม

1. สภาพความแออัด พบว่าผู้ต้องขังใหม่ต้องเผชิญกับภาวะความแออัดสูงในแดนแรกรับพื้นที่พักอาศัยมีจำกัดจนส่งผลต่อการนอนหลับและการใช้ชีวิตประจำวัน การจัดการสุขาภิบาล เช่น ห้องน้ำ มีไม่เพียงพอเมื่อเทียบกับจำนวนผู้ต้องขัง และอากาศถ่ายเทไม่ดีเพิ่มความเสี่ยงด้านสุขภาพ ทำให้เกิดความเครียด ขณะเดียวกัน

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

ยังส่งผลต่อสภาวะจิตใจ ก่อให้เกิดความอึดอัด หดหู่ และความคิดถึงครอบครัวซึ่งสอดคล้องกับ อาภากร งามปลอด (2558) ในการปฏิบัติตามมาตรฐานด้านคุณภาพชีวิตผู้ต้องขัง พบว่าเรือนจำหลายแห่งในประเทศไทยมีจำนวนผู้ต้องขังเกินอัตราและขาดพื้นที่อยู่อาศัยที่เหมาะสม ซึ่งส่งผลให้ผู้ต้องขังรู้สึกเครียด หงุดหงิด และขาดความเป็นส่วนตัว

2. ปัญหาในด้านอาหาร จากการสัมภาษณ์พบว่า ปัญหาด้านอาหารเป็นอุปสรรคสำคัญต่อการปรับตัวของผู้ต้องขังใหม่ โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่มีโรคประจำตัว เช่น โรคเกาต์ การได้รับอาหารที่ไม่เหมาะสมหรือไม่เพียงพอ รวมถึงความไม่เสมอภาคในการกระจายอาหารภายในแดนแรกรับ ส่งผลให้ผู้ต้องขังเกิดความเครียดไร้การดูแลในระยะเริ่มต้นของการคุมขัง ประเด็นดังกล่าวสอดคล้องกับแนวคิด ความเจ็บปวดจากการถูกจองจำ (Pains of Imprisonment) ของ ไซคีส (Sykes, 1958) ที่ชี้ให้เห็นว่าการถูกจำกัดสิทธิขั้นพื้นฐาน โดยเฉพาะการเลือกบริโภคอาหาร เป็นแหล่งกำเนิดของความกดดันและส่งผลต่อการปรับตัวของผู้ต้องขัง ทั้งนี้ ปัญหาดังกล่าวยังสะท้อนถึงข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของระบบราชทัณฑ์ โดยเฉพาะงบประมาณและระบบการจัดซื้อจัดจ้างอาหารที่ขาดความยืดหยุ่น ทำให้การแก้ไขจำเป็นต้องพิจารณาในระดับนโยบายควบคู่กับการบริหารจัดการภายในเรือนจำ

1.2 ปัญหาและอุปสรรคด้านจิตใจและอารมณ์

1. การติดต่อครอบครัว จากการสัมภาษณ์พบว่า การขาดการติดต่อกับญาติ เป็นหนึ่งในปัญหาที่ผู้ต้องขังใหม่ส่วนใหญ่สะท้อนออกมาอย่างชัดเจน และถือเป็นปัจจัยสำคัญที่ส่งผลโดยตรงต่อสภาพจิตใจ ความเครียด และการปรับตัวในระยะเริ่มแรกของการเข้าเรือนจำผู้ต้องขังใหม่จำนวนมากเล่าว่าในช่วงเดือนแรกของการรับตัวเป็นช่วงเวลาที่รู้สึกโดดเดี่ยวมากที่สุด เพราะถูกตัดขาดจากสังคมภายนอกโดยสิ้นเชิง ทั้งในด้านการสื่อสาร การรับรู้ข่าวสาร และการแสดงความห่วงใยจากครอบครัว ซึ่งส่งผลให้เกิดความรู้สึก ว้าเหว่ เหงา กังวล และขาดแรงจูงใจในการดำรงชีวิตในเรือนจำ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ พิษณุ รูปเหมาะ และ สุภีร์ สมอน (2566) ได้ศึกษาแนวทางการส่งเสริมการจัดการคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำ:กรณีศึกษาเรือนจำกลางอุดรธานี พบว่าผู้ต้องขังที่เพิ่งเข้าสู่กระบวนการคุมขังภายหลังคำพิพากษาของศาล มักเผชิญกับภาวะความเครียดสูงตั้งแต่ระยะเริ่มแรกของการรับตัว โดยเฉพาะช่วง 2-3 เดือนแรก ซึ่งเป็นช่วงเวลาที่ต้องปรับตัวกับสภาพแวดล้อมที่แปลกใหม่และการอยู่ร่วมกับผู้ต้องขังคนอื่นหลายคนมีอาการซึมเศร้า เงียบขรึม คิดถึงครอบครัว นอนหลับยาก และรับประทานอาหารได้น้อย ภาวะความเครียดดังกล่าวส่วนหนึ่งเกิดจากความรู้สึกขาดการติดต่อกับครอบครัวซึ่งเป็นแหล่งพลังใจสำคัญในการปรับตัว ผู้ต้องขังที่ไม่ได้รับการเยี่ยมหรือสื่อสารกับญาติเป็นเวลานาน มักรู้สึกโดดเดี่ยวและสิ้นหวัง

2. ขาดคนให้คำปรึกษา จากการสัมภาษณ์พบว่าผู้ต้องขังใหม่ส่วนใหญ่มีความรู้สึก โดดเดี่ยวและ ไม่กล้าเปิดใจในช่วงแรกของการเข้าเรือนจำ เนื่องจากไม่มีเจ้าหน้าที่บุคลากรที่คอยให้คำแนะนำด้านจิตใจหรือให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ ผู้ต้องขังจำนวนมากต้องพยายามเรียนรู้การปรับตัวด้วยตนเองภายใต้ความเครียด ความกลัว และความไม่รู้ ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ มาริษา อัจฉะวงศ์ (2566) ที่ได้ศึกษาเรื่องโลกกำแพง: ประสบการณ์ชีวิตและการปรับตัวทางความคิดของผู้ต้องขังหญิง ที่ระบุว่า ผู้ต้องขังหญิงส่วนใหญ่ต้องเผชิญความทุกข์ทรมานใจ ความรู้สึกผิด และความกังวล โดยขาดพื้นที่ปลอดภัยในการระบายหรือขอคำแนะนำจากบุคคลรอบข้าง และมีความสอดคล้องกับ Hassan et al. (2011) ซึ่งระบุว่าช่วงสัปดาห์แรกของการคุมขังเป็นระยะที่มีความเสี่ยงทางจิตใจสูงที่สุด เนื่องจากผู้ต้องขังยังไม่สามารถปรับตัวต่อสภาพแวดล้อมใหม่และยังขาดระบบสนับสนุนทาง

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

จิตใจอย่างมีประสิทธิภาพ สะท้อนให้เห็นว่าการขาดคนให้คำปรึกษาในช่วงแรกรับเป็นปัจจัยสำคัญที่ซ้ำเติมความเปราะบางทางอารมณ์ และหากไม่ได้รับการดูแลอย่างทันท่วงที อาจส่งผลต่อการปรับตัวในระยะยาว

2. การอภิปรายผลตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 เพื่อเสนอแนะแนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ประจำแดนแรกรับของเรือนจำอำเภอธัญบุรี ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากลและหลักสิทธิมนุษยชน ผลการวิจัยพบว่า

2.1 แนวทางแก้ไขปัญหาและอุปสรรคด้านกายภาพและสิ่งแวดล้อม

1. สภาพความแออัด

- การจัดการสาธารณูปโภค พบว่าความแออัดในแดนแรกรับเป็นปัจจัยที่ส่งผลรุนแรงต่อการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ เนื่องจากช่วงแรกรับเป็นระยะเปลี่ยนผ่านที่ผู้ต้องขังยังขาดความคุ้นชินกับสภาพแวดล้อม การมีพื้นที่อยู่อาศัยจำกัด โดยเฉพาะพื้นที่นอนหลับและการใช้สาธารณูปโภคร่วมกัน ทำให้เกิดความเครียด ความตึงเครียดระหว่างบุคคล และความรู้สึกถูกลดทอนศักดิ์ศรี มาตรการปรับปรุงสภาพความเป็นอยู่และการลดความหนาแน่นผ่านการย้ายผู้ต้องขังอย่างสม่ำเสมอจึงช่วยบรรเทาผลกระทบดังกล่าว ทำให้ผู้ต้องขังสามารถปรับตัวต่อชีวิตในเรือนจำได้ดีขึ้นภายใต้ข้อจำกัดของพื้นที่ ซึ่งสอดคล้องกับข้อกำหนดแมนเดลา ข้อ 5 ที่เน้นเรื่องการจัดที่อยู่อาศัยและสุขอนามัยที่เหมาะสม การดำเนินการนี้ช่วยให้ผู้ต้องขังได้รับสิทธิขั้นพื้นฐานที่จำเป็นต่อการดำรงชีวิตและลดความรู้สึกถูกละเลย (United Nations, 2015)

- การสร้างกิจกรรมนันทนาการ พบว่าเพื่อบรรเทาความกดดันจากสภาพความเป็นอยู่ที่แออัดและลดภาวะเครียดสะสมในกลุ่มผู้ต้องขังใหม่ เรือนจำได้จัดกิจกรรมนันทนาการและโครงการเสริมสร้างสุขภาพจิตอย่างต่อเนื่อง ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญที่ช่วยให้พวกเขาสามารถปรับตัวกับชีวิตในเรือนจำได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งสอดคล้องกับงานวิจัยของ ปิยะพงศ์ ลองเย็น (2559) พบว่าผู้ต้องขังมีความเชื่อว่ากิจกรรมนันทนาการ คือ กิจกรรมที่กระทำในยามว่างจากภารกิจงานประจำ ซึ่งผู้ต้องขังกระทำด้วยความสมัครใจ และมีความพึงพอใจ โดยกิจกรรมนั้นไม่ขัดต่อขนบธรรมเนียม ประเพณี วัฒนธรรม และกฎหมายบ้านเมือง ทำให้เกิดความสนุกสนานเพลิดเพลิน มีสุขภาพกายและสุขภาพจิตดีรวมทั้งให้ผู้ต้องขังรู้จักใช้เวลาว่างให้เกิดประโยชน์ และ ผ่อนคลายความตึงเครียดในขณะที่อยู่ในเรือนจำ

2. ด้านอาหาร

- การจัดอาหารเฉพาะกลุ่มและควบคุมการจัดสรรอาหารให้เป็นธรรม พบว่าการจัดอาหารเฉพาะกลุ่มหรือการจัดระบบอาหารบำบัดโรคสำหรับผู้ป่วยโรคประจำตัว เป็นการตอบสนองต่อปัญหาความไม่เสมอภาคและสุขภาพที่ผู้ต้องขังสะท้อนออกมา แนวทางนี้ไม่เพียงแต่ช่วยให้ผู้ต้องขังมีสุขภาพกายที่ดีขึ้น แต่ยังลดความรู้สึกไม่เป็นธรรมและตอกย้ำถึงศักดิ์ศรีความเป็นสอดคล้องกับแนวคิดของ ไซคีส (Sykes, 1958) ที่ชี้ว่าการขาดปัจจัยพื้นฐานเป็นความเจ็บปวดสำคัญของการถูกจองจำ นอกจากนี้ ปัญหาดังกล่าวยังสะท้อนข้อจำกัดเชิงโครงสร้างของระบบงบประมาณและการจัดซื้อจัดจ้างอาหารของราชทัณฑ์ ซึ่งไม่เอื้อต่อการจัดอาหารเฉพาะโรค จึงควรได้รับการแก้ไขในระดับนโยบายควบคู่กับการกำกับในระดับเรือนจำ เพื่อให้สอดคล้องกับข้อกำหนดแมนเดลาข้อ 22 ว่าด้วยการจัดอาหารที่เพียงพอ เหมาะสม และเคารพศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ของผู้ต้องขัง (United Nations, 2015)

- การเพิ่มการเข้าถึงของเจ้าหน้าที่และการรับฟังปัญหาโดยตรง พบว่ามีการให้ความสำคัญกับการเข้าถึงผู้ต้องขังอย่างใกล้ชิด โดยมอบหมายให้เจ้าหน้าที่สอบถาม รับฟัง และติดตามปัญหาที่เกิดขึ้นจริง เพื่อให้

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

สามารถช่วยเหลือได้อย่างรวดเร็วและลดความกังวลของผู้ต้องขังใหม่ซึ่งสอดคล้องกับความเห็นของ Lazarus & Folkman (1984อ้างถึงใน วีรยุทธ แสนพงค์, 2558) ที่อธิบายถึงการเผชิญปัญหาของบุคคลว่าบุคคลจะมีการแสวงหาการสนับสนุนทางสังคมเพื่อได้รับกำลังใจ (seeking social support for emotional reasons) คือ ต้องการกำลังใจ ความเห็นใจคำปลอบโยนและความเข้าใจจากบุคคลอื่น จากผลการวิจัยพบว่าการได้กำลังใจจากแหล่งสนับสนุนภายนอกทำให้ผู้ต้องขังได้รับความรู้สึกภาคภูมิใจและรู้สึกมีความหมาย มีคุณค่าต่อสังคมและคนรอบข้าง

2.2 แนวทางในการแก้ไขปัญหาและอุปสรรคในการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ ด้านจิตใจและอารมณ์

1. การติดต่อครอบครัว

- เพิ่มความถี่และความสะดวกในการเยี่ยมญาติ พบว่าการขาดการติดต่อกับครอบครัวส่งผลกระทบอย่างยิ่งต่อการปรับตัวของผู้ต้องขังเข้าใหม่ เนื่องจากช่วงแรกรับเป็นระยะเปลี่ยนผ่านที่ผู้ต้องขังเผชิญความสูญเสียทางบทบาทและความมั่นคงทางอารมณ์ การไม่สามารถสื่อสารกับครอบครัวได้ทันท่วงทีจึงซ้ำเติมความรู้สึกโดดเดี่ยว ความไม่แน่นอน และความวิตกกังวล การปรับระบบเยี่ยมญาติให้ยืดหยุ่นมากขึ้น ทั้งการเพิ่มรอบการเยี่ยมและการใช้การเยี่ยมออนไลน์ รวมถึงการเร่งรัดกระบวนการตรวจสอบญาติผ่านความร่วมมือของฝ่ายควบคุมและฝ่ายสวัสดิการ ช่วยลดช่องว่างในช่วงวิกฤตดังกล่าว และยึดเหนี่ยวทางจิตใจให้ผู้ต้องขังสามารถเริ่มต้นปรับตัวได้อย่างมั่นคง แนวทางนี้สะท้อนการปฏิบัติตามข้อกำหนดแมนเดลา Rules 58–61 ที่ย้ำว่าการติดต่อกับครอบครัวเป็นสิทธิขั้นพื้นฐานและเป็นกลไกสำคัญของกระบวนการฟื้นฟูผู้ต้องขังอย่างมีศักดิ์ศรี (United Nations, 2015)

- การบูรณาการร่วมกับนักจิตวิทยาเพื่อดูแลภาวะจิตใจ พบว่าในกรณีที่ผู้ต้องขังใหม่ที่ไม่สามารถติดต่อกับครอบครัวญาติได้ จะมีการทำงานแบบบูรณาการระหว่างเจ้าหน้าที่ควบคุม สวัสดิการ พยาบาล และนักจิตวิทยา เพื่อรองรับความต้องการทั้งด้านร่างกายและจิตใจ โดยเฉพาะผู้ต้องขังที่ไม่สามารถติดต่อกับครอบครัวซึ่งมักเผชิญความเครียดและความรู้สึกโดดเดี่ยวในระยะเริ่มต้นของการคุมขังในทางปฏิบัติ เจ้าหน้าที่ควบคุมและสวัสดิการมีบทบาทในการประสานการติดต่อครอบครัวและให้ข้อมูลพื้นฐาน ขณะที่เจ้าหน้าที่พยาบาลประเมินผลกระทบทางกายที่เชื่อมโยงกับความเครียด ส่วน นักจิตวิทยา ทำหน้าที่ดูแลภาวะอารมณ์และเสริมสร้างกำลังใจโดยใช้ครอบครัวเป็นจุดยึดโยงทางจิตใจ การทำงานร่วมกันของทั้งสามฝ่ายช่วยลดช่องว่างในการดูแลผู้ต้องขังใหม่อย่างเป็นระบบแนวทางดังกล่าว สอดคล้องกับแนวคิดความเจ็บปวดจากการถูกจองจำของ ไซคีส (Sykes, 1958) ที่อธิบายว่าการขาดการติดต่อกับครอบครัวเป็นความทุกข์ทางจิตใจรูปแบบหนึ่งซึ่งส่งผลต่อการปรับตัว การบูรณาการบทบาทของนักจิตวิทยาเข้ากับการดูแลด้านกายภาพและการบริหารจัดการในช่วงแรกรับจึงเป็นนวัตกรรมการบริหารที่ช่วยลดความตึงเครียดและสนับสนุนการปรับตัวของผู้ต้องขังใหม่ได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2. การขาดคนให้คำปรึกษา

- จัดให้มีโครงการปฐมนิเทศผู้ต้องขังใหม่พร้อมระบบพี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยงานคอยดูแลใกล้ชิด พบว่าการไม่มีระบบให้คำปรึกษาที่ชัดเจนในช่วงแรกรับทำให้ผู้ต้องขังเข้าใหม่เผชิญภาวะความเปราะบางทางจิตใจ การจัดโครงการปฐมนิเทศควบคู่กับระบบพี่เลี้ยงหรือผู้ช่วยงานจึงมีบทบาทสำคัญในการลดช่องว่างดังกล่าว อย่างไรก็ตาม ผลการศึกษาพบว่าหากขาดหลักเกณฑ์การคัดเลือกและการอบรมพี่เลี้ยงบนฐานจริยธรรมและสิทธิมนุษยชนอาจนำไปสู่การใช้อำนาจมิชอบ เช่น การเลือกปฏิบัติหรือการเอาเปรียบผู้ต้องขังใหม่ ซึ่งยิ่งบั่นทอนกระบวนการปรับตัว แนวทางการพัฒนาระบบพี่เลี้ยงที่ยึดหลักความสมัครใจ ความโปร่งใส และความเคารพในศักดิ์ศรีความเป็น

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6 (5), September-October 2026
Old ISSN 2774-0374: New ISSN 2985-2749
Website: https://so03.tci-thaijo.org/index.php/IARJ/index
Article ID: e297166

มนุษย์ จึงสอดคล้องกับข้อกำหนดแมนเดลา Rule 54 ที่เน้นการให้ข้อมูลและการดูแลผู้ต้องขังตั้งแต่ชั้นแรกรับ เพื่อป้องกันความเสี่ยงเชิงโครงสร้างและส่งเสริมการปรับตัวอย่างมีศักดิ์ศรี (United Nations, 2015)

- เพิ่มบทบาทของนักจิตวิทยา พบว่าผู้ต้องขังเข้าใหม่อยู่ในภาวะเปราะบางทางอารมณ์จากการเปลี่ยนผ่านอย่างฉับพลัน หากขาดบุคลากรที่สามารถให้คำปรึกษาอย่างเป็นระบบ จะยิ่งเพิ่มความรู้สึกโดดเดี่ยวและความเครียดสะสม การเพิ่มบทบาทของนักจิตวิทยาในการติดตามและให้คำปรึกษาตั้งแต่สัปดาห์แรกจึงมีความสำคัญ เนื่องจากช่วยเอื้อต่อการสร้างความไว้วางใจ สอดคล้องงานวิจัยของ บัญญัติ นุชอ่อง (2558) ชี้ว่า สัมพันธภาพที่ดีกับเจ้าหน้าที่เป็นปัจจัยทำนายการปรับตัวที่มีประสิทธิภาพสูงสุด เพราะเจ้าหน้าที่เป็นบุคคลภายนอกเพียงกลุ่มเดียวที่ผู้ต้องขังต้องพึ่งพาในชีวิตประจำวัน การให้คำแนะนำอย่างเป็นมิตรและมีความเป็นมนุษยธรรมจึงไม่เพียงลดความตึงเครียดเฉพาะหน้า แต่ยังทำหน้าที่เป็นกลไกเชิงโครงสร้างที่ช่วยป้องกันการปรับตัวในทางลบในระยะเริ่มต้นของการคุมขัง

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย

ผลการวิจัยชี้ให้เห็นว่า การปรับตัวของผู้ต้องขังใหม่ในแดนแรกรับเป็นกระบวนการที่ต้องอาศัยการบริหารจัดการเชิงระบบแบบบูรณาการ ระหว่างการดูแลด้านกายภาพและด้านจิตใจ ผ่านความร่วมมือของเจ้าหน้าที่ส่วนควบคุม เจ้าหน้าที่พยาบาล และนักจิตวิทยา การดำเนินงานดังกล่าวช่วยลดผลกระทบของ “ความเจ็บปวดจากการถูกจองจำ” โดยเฉพาะการสูญเสียความสัมพันธ์กับครอบครัว ซึ่งสอดคล้องกับแนวคิดของไซคีส (Sykes, 1958) งานวิจัยนี้เสนอกรอบองค์ความรู้ใหม่ว่าการปรับตัวของผู้ต้องขังใหม่ไม่ใช่เพียงความสามารถเฉพาะบุคคล หากแต่เป็นผลลัพธ์ของโครงสร้างการดูแลในช่วงแรกรับ ซึ่งมีนัยสำคัญต่อการพัฒนานโยบายและแนวปฏิบัติของเรือนจำให้สอดคล้องกับมาตรฐานสากลด้านสิทธิมนุษยชน

ข้อเสนอแนะ

1. ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1.1 ให้มีการขยายพื้นที่เรือนจำหรือจัดสร้างสถานที่ควบคุมแห่งใหม่ เพื่อแก้ไขปัญหาความแออัดเพื่อให้รองรับจำนวนผู้ต้องขังอย่างเหมาะตามมาตรฐานสากล

1.2 ควรจัดสรรงบประมาณในด้านคุณภาพชีวิตและสุขภาพในเรือนจำ ในการดูแลผู้ต้องขังเป็นไปตามมาตรฐานสากล เพื่อดความเครียด ความกังวล และส่งเสริมการปรับตัวในช่วงแรกของการควบคุมตัวได้อย่างมีประสิทธิภาพ

1.3 ขับเคลื่อนสู่การปฏิบัติผ่าน นวัตกรรมการบริหารกระบวนการแรกรับแบบบูรณาการ โดยการผนึกกำลังของทีมสหวิชาชีพประกอบด้วย ฝ่ายพยาบาล นักจิตวิทยา และผู้ช่วยเจ้าพนักงาน เพื่อดูแลสุขภาพกายและสุขภาพจิตอย่างต่อเนื่อง

2. ข้อเสนอแนะในการนำไปปฏิบัติ

2.1 ควรปรับปรุงสภาพแวดล้อมในเรือนจำด้วยการจัดการสาธารณูปโภคพื้นฐานให้เหมาะสมเสริมสิ่งอำนวยความสะดวกด้านสุขอนามัย และจัดกิจกรรมนันทนาการ

2.2 ควรเพิ่มความถี่และความสะดวกในการเยี่ยมญาติและช่องทางการติดต่อครอบครัวผ่านระบบ Video Call

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

2.3 ควรการจัดการอาหารให้เป็นธรรมและเหมาะสมกับสุขภาพเฉพาะโรค (เช่น โรคเกาต์)

2.4 ให้การพัฒนาโครงการปฐมนิเทศและระบบพี่เลี้ยงที่ช่วยสร้างความมั่นใจในการปรับตัว

3. ข้อเสนอแนะเพื่อการวิจัยครั้งต่อไป

3.1 ควรมีการดำเนินการวิจัยเชิงปริมาณในเรือนจำแห่งนี้ในครั้งต่อไป เพื่อวัดระดับของปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการปรับตัวของผู้ต้องขังใหม่ และควรต่อยอดด้วยวิธีวิจัยเชิงผสมผสานเพื่อให้เข้าใจสภาพปัญหาและแนวทางการปรับตัวของผู้ต้องขังใหม่ได้อย่างลึกซึ้งและรอบด้านมากยิ่ง

3.2 ควรทำการศึกษาถึงปัญหาอุปสรรคใดที่ส่งการปรับตัวของผู้ต้องขังในแต่ละแดนแต่ละประเภท เพศ และแยกตามช่วงอายุของผู้ต้องขัง เช่น วัยหนุ่ม กลางคน สูงอายุ ว่าส่งผลต่อการปรับตัวในเรือนจำมากน้อยอย่างไร

เอกสารอ้างอิง

กรมราชทัณฑ์. (2568). *รายงานสถิติผู้ต้องราชทัณฑ์ทั่วประเทศ*. Retrieved December 29, 2025, from https://www.correct.go.th/stat102/display/select_date_user.php

บัญญัติ นุชอ่อง. (2558). *ปัจจัยทำนายการปรับตัวของผู้ต้องขังเรือนจำกลางบางขวาง* [Independent study, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช].

ประเทศไทย FIDH. (2565). *รายงานสภาพเรือนจำประจำปี พ.ศ. 2565*. Retrieved December 25, 2025, from https://www.fidh.org/IMG/pdf/thailande791thaweb.pdf

ปิยะพงศ์ ลองเย็น. (2559). *ความต้องการพัฒนาตนเองของผู้ต้องขังเรือนจำจังหวัดอ่างทอง* [Independent study, มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช].

พระราชบัญญัติราชทัณฑ์ พ.ศ. ๒๕๖๐. (2560). *ราชกิจจานุเบกษา, 134*(ตอนที่ 21 ก), 1–24.

พิษณุ รูปเหมาะ, & สุภีร์ สมอน. (2566). แนวทางการส่งเสริมการจัดการคุณภาพชีวิตของผู้ต้องขังในเรือนจำ: กรณีศึกษาการเรือนจำกลางอุดรธานี. *วารสารวิทยาการจัดการ มหาวิทยาลัยราชภัฏอุดรธานี, 5*(3), 81–85.

มาริษา อัจฉะวงค์, & ณัฐวุฒิ อรินทร์. (2566). โลกหลังกำแพง: ประสบการณ์ทางจิตใจและการปรับตัวทางความคิดของผู้ต้องขังหญิง. *วารสารกระบวนการยุติธรรม, 16*(3), 1–25.

เรือนจำอำเภอธัญบุรี. (2568). *ฝ่ายควบคุมผู้ต้องขังเรือนจำอำเภอธัญบุรี: รายงานยอดผู้ต้องขังเรือนจำอำเภอธัญบุรีของส่วนราชการภายในเรือนจำอำเภอธัญบุรี* [Internal report]. เรือนจำอำเภอธัญบุรี.

วีรยุทธ แสนพงค์. (2561). ประสบการณ์การปรับตัวของผู้ต้องขังสูงอายุในเรือนจำกลางบางขวาง. *วารสารศึกษาศาสตร์ มหาวิทยาลัยสุโขทัยธรรมาธิราช, 8*(1), 1–15.

สถาบันเพื่อการยุติธรรมแห่งประเทศไทย. (2563). *แนวโน้มเรือนจำโลก 2020 (Global Prison Trends 2020).* Retrieved December 25, 2025, from https://www.tijthailand.org/highlight/detail/global-prison-trends-2020

อาภากร งามปลอด. (2558). *การปฏิบัติตามมาตรฐานด้านคุณภาพชีวิตผู้ต้องขัง: เรือนจำกลางจังหวัดสุราษฎร์ธานี* [Independent study, มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์].

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166

Hassan, L., Birmingham, L., Harty, M. A., Jarrett, M., Jones, P., King, C., Lathlean, J., Lowthian, C., Mills, A., Senior, J., Thornicroft, G., Webb, R., & Shaw, J. (2011). Prospective cohort study of mental health during imprisonment. *The British Journal of Psychiatry, 198*(1), 37–42.

Lazarus, R. S., & Folkman, S. (1984). *Stress, appraisal, and coping*. Springer Publishing Company.

Sykes, G. M. (1958). *The society of captives: A study of a maximum security prison*. Princeton University Press.

United Nations. (2015). *United Nations standard minimum rules for the treatment of prisoners (Nelson Mandela Rules).* Retrieved January 12, 2026, from https://www.un.org/en/events/mandeladay/mandela_rules.shtml

Citation:
Musigo, J., Kalyanamitra, T., & Mala, T. (2026). Guidelines for Resolving Adaptation Problems and Obstacles among Newly Admitted Inmates in the Reception Unit of Thanyaburi District Prison. Interdisciplinary Academic and Research Journal, 6(5), e297166; DOI: https://doi.org/10.60027/iarj.2026.e297166